

تعدیل سیستم ایمنی توسط اپی گالوکتکین گلیت در بخش ضایعه دیده نخاع موش صحرایی

*دکتر علیرضا خلعتبری (Ph.D.)^۱- دکتر حسن احمدوند (Ph.D.)^۲

^۱نویسنده مسئول: ساری، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دانشکده پزشکی، گروه آناتومی

پست الکترونیک: khalat90@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۸۹/۹/۱۵ تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۲/۲۲

چکیده

مقدمه: تحریک پاسخ‌های ایمنی پس از بروز ضایعه نخاعی، موجب آسیب ثانویه در همان بخش ضایعه دیده نخاع می‌شود.

هدف: بررسی پتانسیل خواص تعدیل کنندگی پاسخ‌های ایمنی توسط اپی گالوکتکین گلیت در ضایعات نخاعی موش صحرایی مواد و روش‌ها: در این مطالعه سه گروه^۷ ایمنی خواص صحرایی نر بکار رفته‌اند: گروه کنترل منفی (فقط لامیکتوسومی)، گروه کنترل مثبت (پس از ضایعه نخاعی، تزریق سرم فیزیولوژی) و گروه تجزیی (پس از ضایعه نخاعی، تزریق داخل صاقی اپی گالوکتکین گلیت به میزان ۵۰mg/kg). ۲۴ ساعت پس از ایجاد ضایعه، در بخش ضایعه دیده نخاع برسی ایمونوهیستوشیمیابی آنتی ژن‌های CD4, IL-1 β , TNF- α , iNOS و COX-2 صورت گرفت.

نتایج: تزریق اپی گالوکتکین گلیت، موجب کاهش معنی دار بیان ایمونوهیستوشیمیابی شاخص‌های پاسخ ایمنی در بخش ضایعه دیده نخاع شد ($p<0.05$).

نتیجه‌گیری: اپی گالوکتکین گلیت به علت خاصیت تعدیل کنندگی سیستم ایمنی قادر است آسیب‌های ثانویه در بخش ضایعه دیده نخاع را کاهش دهد.

کلید واژه‌ها: آسیب‌های طناب نخاعی / اپی گالوکتکین گلیت / ایمونوهیستوشیمی / موش صحرایی

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره بیستم شماره ۷۹، صفحات ۱-۷

مقدمه

چای سبز حاوی ترکیب پلی‌فلن شامل کتکین (Catechin) است. کتکین‌ها خواص آنتی اکسیدانی (Antioxidant Action)، مهار پراکسیداسیون چربی ناشی از استرس اکسیداتیو (Oxidative Stress)، تعدیل مسیرهای آپاپتوزیس (Apoptosis)، خاصیت پرواکسیدانی (Prooxidant Properties)، ضدالتهابی (Anti-inflammatory) و تعدیل کنندگی سیستم ایمنی (Immunomodulatory) دارند^(۳). اپی گالوکتکین گلیت (Epigallocatechin Gallat) فراوان‌ترین ترکیب پلی‌فلنی چای سبز است و در عین حال بخش عمده فعالیت‌های بیولوژی چای سبز را به این ترکیب نسبت می‌دهند. تحقیقات نشان داده‌اند که اپی گالوکتکین گلیت آثار محافظتی در مقایل آسیب ایسکمی مغز^(۴)، آسیب اکسیداتیو ماده سفید اطراف بطن‌های مغز در هیدروسفالی^(۵)، هیپوکسی حاد^(۶)، بیماری‌های پارکینسون و آزالایمر^(۷)، پیری (aging)^(۸) و نیز انواع سرطان^(۹) دارد. همچنین، مطالعه اخیر ما نشان داد که تزریق این ماده موجب کاهش آپاپتوزیس در سلول‌های عصبی بخش

دو مکانیسم در شدت ضایعات ترومایی نخاع نقش دارد: ۱- ضایعه مکانیکی اولیه، ۲- فرایند دژنراسیون ثانویه که مورد اخیر (آسیب ثانویه) خود ناشی از مجموعه واکنش‌های سلولی، مولکولی و بیوشیمی است که از جمله آنها می‌توان به تبادل یون کلسیم، پراکسیداسیون چربی ناشی از رادیکال‌های آزاد، واکنش‌های التهابی، واکنش‌های سیستم ایمنی و نیز تغییر در رگ‌های خونی نخاع آسیب دیده، اشاره کرد^(۱). همچنین فرایند آپاپتوز نیز نقش کلیدی و مهمی در آسیب ثانویه نخاعی ایفا می‌کند که خود متأثر از افزایش گلوتامات، رادیکال‌های آزاد، سیتوکین‌ها و نیز افزایش واکنش‌های التهابی و سیستم ایمنی در بخش آسیب دیده نخاع است^(۲).

در سال‌های اخیر، عمدۀ تحقیقات متوجه آسیب‌های ثانویه نخاعی بوده‌است به‌طوری که ترکیب بکار برده شده برای کاهش علائم و عوارض آسیب نخاعی عمدتاً دارای آثار ضدآپاپتوزیس، ضدالتهاب، تعدیل کننده سیستم ایمنی و نیز مهار رادیکال‌های آزاد بوده‌اند.

بررسی ایمونوہیستوشیمی: ۲۴ ساعت پس از ضایعه، پس از پروفوژیون بافر فرمالین نخاع بخش آسیب دیده خارج و با تهیه بلوكهای پارافینی، برش‌های ۸ میکرونی از آنها تهیه شد. برش‌ها با سرم نرمال (ختشی‌سازی نقطه‌های غیراختصاصی) تیمار شده، سپس در معرض پادتن‌های اولیه ضد iNOS (پلی‌کلونال، ۱/۱۰۰، شرکت Abcam)، ضد COX-2 (پلی‌کلونال، ۱/۱۰۰، شرکت Abcam)، ضد IL-1 β (پلی‌کلونال، ۱/۱۰۰، شرکت Biolegend)، ضد TNF- α (پلی‌کلونال، ۱/۲۰۰، شرکت R&D)، ضد CD4 (پلی‌کلونال، ۱/۴۰۰، شرکت Millipore) به مدت یک شب (در دمای ۴ درجه) قرار داده شدند. پس از شستشو در بافر، برش‌ها به مدت ۲ ساعت (در دمای اتاق) در معرض آنتی‌بادی‌های ثانویه (کونژوگه با پراکسیداز، ۱/۱۰۰، شرکت DAB Abcam) قرار گرفته و نهایتاً به مدت ۱۰ دقیقه با رنگ‌آمیزی شدند. تصاویر ایمونوہیستوشیمی (۵ تصویر از هر نمونه) برای آنالیز کمی واکنش‌های ایمونوہیستوشیمیابی، با نرم‌افزار MacBiophotonics ImageJ ارزیابی شد.

آنالیز داده‌ها: کلیه آنالیزها با نرم‌افزار SPSS10 انجام شد و داده‌ها به صورت mean \pm SEM محاسبه و $P < 0.05$ ملاک معنی‌دار بودن در نظر گرفته شد.

نتایج

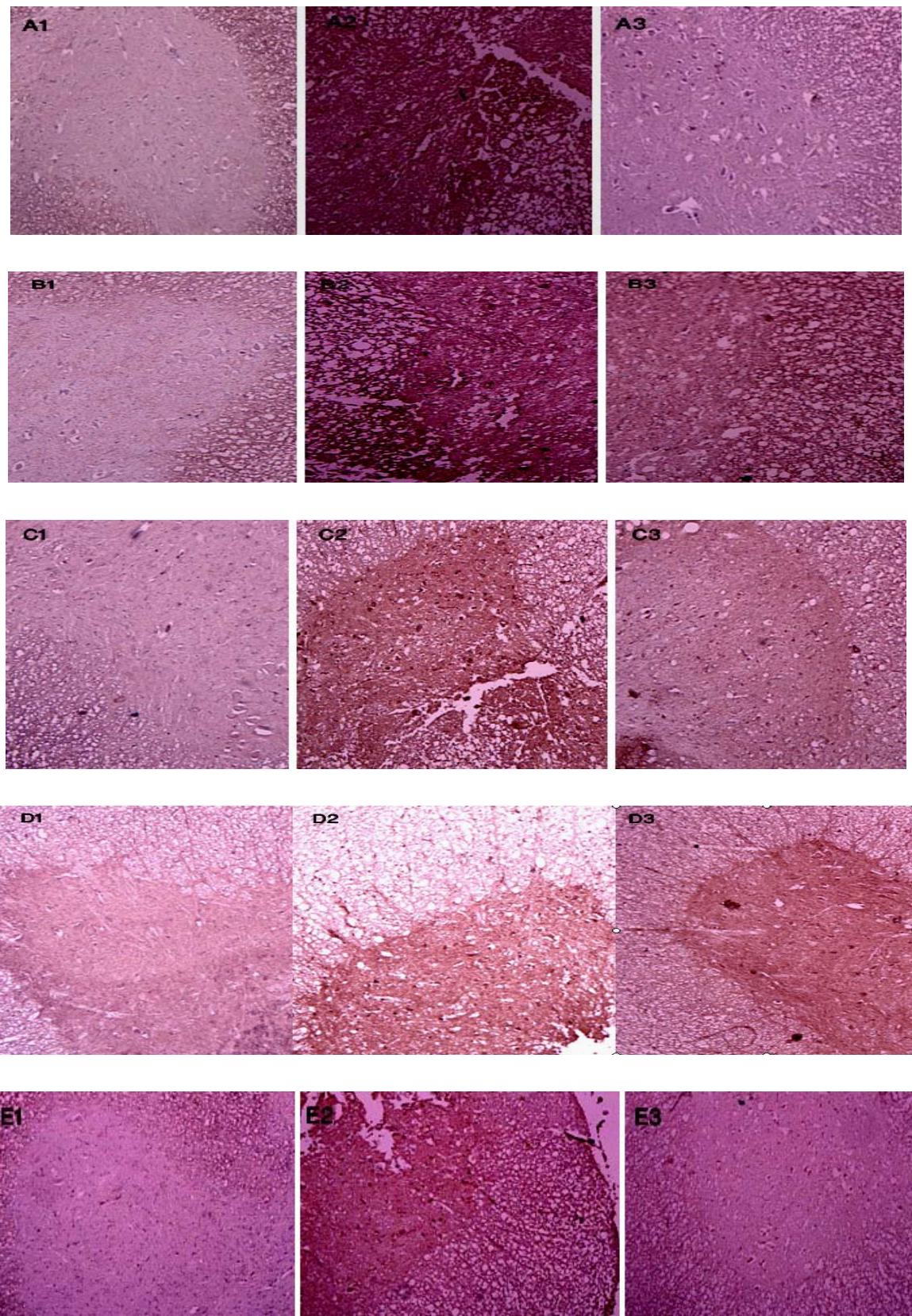
اثر اپی‌گالوکتکین‌گلیت بر بیان iNOS، IL-1 β ، TNF- α ، COX-2 و CD4: شکل ۱، رنگ‌آمیزی ایمونوہیستوشیمی (A) COX-2 و CD4: شکل ۱، رنگ‌آمیزی ایمونوہیستوشیمی (A) COX-2 (D)، iNOS (C)، IL-1 β (B)، TNF- α (E) و CD4 (E) COX-2 (D)، iNOS (C)، IL-1 β (B)، TNF- α (E)، در ترتیب نشان می‌دهد. تقریباً هیچ واکنش مثبتی در برابر تمام آنتی‌ژن‌ها و در گروه کنترل منفی دیده نشد (B1, A1, E1, D1, C1)، در حالی که در مقاطع بافتی نخاع گروه گلیت (E2, D2, C2, B2, A2) افزایش معنی‌دار ($p < 0.05$) در بیان تمام آنتی‌ژن‌ها بروز کرد. تزریق اپی‌گالوکتکین‌گلیت سبب کاهش معنی‌دار ($p < 0.05$) بیان ایمونوہیستوشیمیابی تمام آنتی‌ژن‌ها (E3, D3, C3, B3, A3) نسبت به گروه کنترل مثبت شد. آنالیز کمی بیان آنتی‌ژن‌ها در تمامی گروه‌ها، در جدول ۱ نشان داده شده است.

ضایعه دیده نخاع موش صحرایی، کاهش پراکسیداسیون چربی و نیز بهبود علائم حرکتی در اندام‌های فلج می‌شود(۱۰)؛ هرچند مکانیسم یا مکانیسم‌های اثر آن در این فرایند به درستی بررسی نشده است. هدف این تحقیق، بررسی پتانسیل خاصیت تعديل کنندگی پاسخ‌های ایمنی این ماده در ضایعه نخاعی است؛ زیرا درک هرچه دقیق‌تر این مکانیسم‌های اثر، زمینه کاربرد بالینی آن را فراهم می‌سازد. بر این اساس در تحقیق ما، اثر تزریق اپی‌گالوکتکین‌گلیت بر بیان ایمونوہیستوشیمی شاخص‌های فعالیت سیستم ایمنی در بخش ضایعه دیده نخاع بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

گروه‌های مورد مطالعه: ۲۱ سر رت بالغ نر نژاد-Spargue-Dawley (به وزن تقریبی ۲۵۰-۳۰۰ گرم) در این تحقیق بکار رفت و رت‌ها در شرایط استاندارد نگهداری شدند. حیوانات به طور تصادفی به سه گروه ۷ تایی تقسیم شدند: ۱) گروه کنترل منفی که در این گروه فقط لامینای نهمین مهره قفسه سینه برداشته شد؛ ۲) گروه کنترل مثبت که در این گروه علاوه بر لامینکتومی و واردکردن ضایعه نخاعی، تزریق داخل صفاقی سرم فیزیولوژی نیز صورت گرفت؛ ۳) گروه تجربی که در این گروه علاوه بر لامینکتومی و ضایعه نخاعی، بلافارسله پس از ضایعه، تزریق داخل صفاقی اپی‌گالوکتکین‌گلیت (شرکت Sigma) به میزان ۵۰mg/kg نیز انجام شد(۱۰).

ضایعه نخاعی: پس از کسب مجوز از کمیته اخلاق، ضایعه نخاعی به روش دانشگاه نیویورک ایجاد شد(۱۱). به این ترتیب که پس از بیهوش کردن حیوان (با ۷۵mg/kg کاتامین و ۱۰ mg/kg زایلایزین)، برشی در امتداد ستون فقرات در پوست داده شد، سپس، ضمن جدا کردن عضلات متصل به نهمین مهره قفسه سینه، لامینای آن تراشیده شد. آنگاه ضربه‌ای بطور مستقیم با استفاده از استوانه‌ای فلزی (به وزن ۱۰ گرم، قطر ۲/۵ میلی‌متر از ارتفاع ۲/۵ سانتی‌متری) وارد شد و ماهیچه‌ها، فاسیها و پوست بخیه زده شدند. مراقبت لازم شامل تزریق زیر پوستی سرم لاكتات، تزریق داروی ضد درد، تزریق آنتی‌بیوتیک و نیز تخلیه دستی مثانه تا زمان بدست‌آوردن کنترل ادرار صورت گرفت.

شکل ۱: بیان ایمونوهیستوشیمیایی TNF- α , IL-1 β , COX-2, iNOS و CD4. تصاویر میکروسکوپی واکنش مثبت (کنترل منفی=A1=کنترل منفی TNF- α , A2=کنترل منفی IL-1 β ; A3=تجربی منفی IL-1 β), کنترل مثبت=B1 (کنترل منفی iNOS; B3=تجربی منفی iNOS)، کنترل مثبت=C1 (کنترل منفی COX-2; C3=تجربی منفی COX-2)، کنترل مثبت=D1 (تجربی منفی CD4) و E1 (کنترل منفی CD4)، کنترل مثبت=E2 (تجربی منفی CD4)، کنترل مثبت=E3 (تجربی منفی CD4) را ۲۴ ساعت پس از ایجاد ضایعه نشان می‌دهد (بزرگنمایی $\times 100$). رنگ قهوه‌ای نشان‌دهنده واکنش مثبت است. تصاویر، بیانگر کاهش بروتونی‌های مذکور در گروه زیر درمان با اپی گالوکتکین گلیت نسبت به گروه کنترل مثبت می‌باشد.

جدول ۱: دانسیوتومتری تصاویر ایمونوھیستوشیمیایی COX-2، CD4، iNOS، IL-1 β ، TNF- α و CD4. داده‌ها براساس درصد کل مقطع (سطحی از مقطع که در آن واکنش مثبت به آنتی‌بادی‌ها دیده می‌شود) بیان شده‌است (\pm SEM). در مقابل گروه کنترل منفی، $p < 0.05$ * در مقابل گروه کنترل مثبت، $p < 0.05$ [#] در مقابل گروه کنترل تجربی.

TNF α	IL-1 β	iNOS	COX-2	CD4	گروه‌ها
0.05 \pm 0.01	0.07 \pm 0.03	0.01 \pm 0.00	0.00 \pm 0.00	0.00 \pm 0.00	کنترل منفی
1.64 \pm 0.01*	1.74 \pm 0.26*	1.83 \pm 0.18*	0.41 \pm 0.07*	0.47 \pm 0.04*	کنترل مثبت
0.14 \pm 0.01 [#]	0.15 \pm 0.05 [#]	0.79 \pm 0.13 [#]	0.02 \pm 0.00 [#]	0.03 \pm 0.02 [#]	تجربی

بحث و نتیجه‌گیری

(آنژیمی) که در تولید برخی از واسطه‌های التهابی (COX-2) نقش دارد) نیز توسط TNF- α و IL-1 β انجام می‌شود(۲۲). به طوری که استفاده از مهارکننده‌های COX-2، می‌تواند موجب بهبود علائم رفتاری در ضایعه نخاعی شود(۲۳). نتایج تحقیق ما نشان داد که تزریق اپی‌گاللوکتکین‌گلیت موجب کاهش معنی‌دار در بیان TNF- α و IL-1 β و در نتیجه کاهش بیان iNOS و COX-2 می‌شود. این نتایج در راستای مطالعه قبلی ماست که در آن تزریق اپی‌گاللوکتکین‌گلیت موجب کاهش میزان آپوپتوز در سلول‌های عصبی بخش ضایعه دیده و نیز بهبود علائم حرکتی اندام‌های فلچ شده پس از ضایعه نخاعی شده بود(۱۰). بررسی‌های *in vitro*، بیانگر خواص ضد التهابی اپی‌گاللوکتکین‌گلیت(۲۴) و نیز افزایش بیان IL-2(۲۵) بوده‌است. اگرچه خواص آنتی‌اکسیدانی کتکین‌ها (از جمله اپی‌گاللوکتکین‌گلیت) از مطرح‌ترین و مهم‌ترین خاصیت‌های آنهاست، لیکن شواهدی نیز در خصوص خواص محافظت‌کننده‌ی اعصابی آنها در بیماری‌های neurodegenerative و neuroinflammatory وجود دارد(۲۶)، پارکینسون(۲۷) و اسکلروز مولتیپل(۲۸). بررسی‌ها نشان می‌دهد که خواص اپی‌گاللوکتکین‌گلیت (همچنین کتکین موجود در چای سبز) در مهار این بیماری‌ها ممکن است تا حدودی ناشی از خاصیت مهار iNOS توسط آن باشد(۳). به طوری که *in vitro* نشان داده شده است که اپی‌گاللوکتکین‌گلیت موجب مهار القای mRNA iNOS در سلول‌های تیمار شده با TNF- α و IL-1 β می‌شود (۲۹). همچنین، *in vivo* نشان داده شده که اپی‌گاللوکتکین‌گلیت موجب مهار فعالیت و بیان iNOS در ضایعات مغزی می‌شود(۳۰). از طرف دیگر کتکین‌ها تولید Cyclooxygenase-2 (COX-2) می‌شود(۱۸).

آسیب نخاع، زمینه بروز واکنش‌های موضعی التهابی و اینمی تشدیدکننده آسیب ثانویه را در بخش ضایعه دیده فراهم می‌سازد(۱۲). در بروز واکنش‌های مذکور، اجزای سلولی (خصوصی نوتروفیل‌ها و لنفوцит‌ها) و غیرسلولی (خصوصی سیتوکین‌ها) متعددی نقش دارند. سیتوکین‌ها گروه بزرگی از عوامل موثر در بروز واکنش‌های التهابی و اینمی هستند که از Tumor Necrosis Factor Alpha (TNF- α) و Interleukin-1beta (IL-1 β) اشاره کرد. این عوامل توسط سلول‌هایی نظیر ماکروفاژ‌ها، لنفوцит‌ها و گلیال‌ها (بی‌درنگ پس از بروز ضایعه) تولید و ترشح شده و نقشی تعیین‌کننده در وسعت ضایعه ثانویه نخاعی بر عهده دارند(۱۳ و ۱۴). بررسی‌ها نشان داده است که IL-1 β و TNF- α در فرایندهای متعددی مانند مرگ سلولی ثانویه در سلول‌های عصبی(۱۵ و ۱۶)، نفوذپذیری رگ‌های خونی(۱۷)، مهاجرت و تجمع سلول‌های التهابی و اینمی(۱۸) در محل ضایعه دیده بافت نخاعی نقش دارند مثلاً در پژوهش‌ها نشان داده شده است که مهار TNF- α و IL-1 β موجب کاهش وسعت منطقه ضایعه دیده بافت عصبی و نیز افزایش توانایی حرکت پس از ضایعه می‌شود(۱۹). از طرف دیگر TNF- α و IL-1 β Inducible Nitric Oxide (iNOS) نقش مهمی در القای iNOS دارند(۲۰). آنژیمی است که توسط سلول‌های اینمی بیان شده و موجب تولید Nitric Oxide (NO) می‌شود که مولکول رادیکال آزادی بوده و نقش مهمی در پیشرفت واکنش التهابی ثانویه و آپوپتوز در بخش آسیب دیده نخاع دارد(۲۱). بررسی‌ها نشان داده که کاهش TNF- α و IL-1 β توسط عوامل مهارکننده، موجب کاهش بیان iNOS در بخش ضایعه دیده می‌شود(۱۸).

سلول‌های دندربیتیک می‌شود.(۳۳). اپی گالوکتکین گلیت موجب مهار القای Vascular adhesion molecule-1 شده و در نتیجه کاهش چسبندگی مونوцит‌ها می‌شد(۳۴). In vitro نشان داده شده که اپی گالوکتکین گلیت موجب مهار تکثیر لنفوسيت‌ها بخصوص $CD4^+$ می‌شود.(۲۵).

در مجموع نتایج تحقیق ما نشان داد که تزریق اپی گالوکتکین گلیت پس از ضایعه نخاعی به طور معنی‌دار موجب تعدل شاخص‌های واکنش ایمنی در بخش ضایعه دیده نخاع می‌شود. این یافته نه تنها به فهم هر چه بهتر مکانیسم‌های نوروپروتکتیو اپی گالوکتکین گلیت کمک می‌کند، بلکه زمینه کاربرد بالینی این ترکیب را در ضایعات نخاعی فراهم می‌آورد.

تشکر و قدردانی: این تحقیق با حمایت مرکز تحقیقات داروهای گیاهی رازی (شماره ۱۸۵۳۸۴) انجام شده است.

توسط COX-2 (مسیر مولکولی مهمی که منجر به التهاب می‌شود) را پس از ایسکمی کاهش می‌دهد(۳۱). از دیگر ویژگی‌های مرحله ثانویه ضایعه نخاعی، مهاجرت و تجمع سلول‌های نظری نوتروفیل‌ها و لنفوسيت‌ها در بخش ضایعه دیده نخاع است. شواهد، نشانگر نقش مهم این سلول‌ها در پاتوژن فرایندهای تخریبی ثانویه نخاعی نظری پراکسیداسیون چربی و وزیکولاسیون می‌لین از طریق ترشح ترکیباتی نظیر سیتوکین‌ها است(۳۲). در بررسی ایمونوہیستوشیمی مطالعه ما، تزریق اپی گالوکتکین گلیت موجب کاهش تعداد لنفوسيت‌های $CD4^+$ در بخش آسیب‌دیده نخاع نسبت به گروه کنترل مثبت شد. این نتایج در راستای مطالعه پیشین ما نشان داد که میزان پراکسیداسیون چربی در گروه درمان شده با اپی گالوکتکین گلیت، کاهش می‌یابد(۱۰). همچنین نشان داده است که درمان با اپی گالوکتکین گلیت موجب مهار تجمع نوتروفیل‌ها، لنفوسيت‌ها، ماکروفازها و

منابع

1. Amar AP, Levy ML. Pathogenesis and Pharmacological Strategies for Mitigating Secondary Damage in Acute Spinal Cord Injury. *Neurosurgery* 1999; 44: 1027-1039.
2. Liu XZ, Xu XM, Hu R, Du C, Zhang SX, McDonald JW, et al. Neuronal and Glial Apoptosis after Traumatic Spinal Cord Injury. *J Neurosci* 1997; 17: 5395-5406.
3. Sutherland BA, Rahman RM, Appleton I. Mechanisms of Action of Green Tea Catechins, with a Focus on Ischemia-Induced Neurodegeneration. *J Nutr Biochem* 2006; 17: 291-306.
4. Choi YB, Kim YI, Lee KS, Kim BS, Kim DJ. Protective Effect of Epigallocatechin Gallate on Brain Damage after Transient Middle Cerebral Artery Occlusion in Rats. *Brain Res* 2004; 1019: 47-54.
5. Etus V, Etus T, Belce A, Ceylan S. Green Tea Polyphenol (-)-Epigallocatechin Gallate Prevents Oxidative Damage on Periventricular White Matter of Infantile Rats with Hydrocephalus. *Tohoku J Exp Med* 2003; 200: 203-209.
6. Wei IH, Wu YC, Wen CY, Shieh HY. Green Tea Polyphenol (-)-Epigallocatechin Gallate Attenuates the Neuronal NADPH-D/Nnos Expression in the Nodose Ganglion of Acute Hypoxic Rats. *Brain Res* 2004; 999: 73-80.
7. Weinreb O, Mandel S, Amit T, Youdim MB. Neurological Mechanisms of Green Tea Polyphenols in
- Alzheimer's And Parkinson's Diseases. *J Nutr Biochem* 2004; 15: 506-16.
8. He M, Zhao L, Wet MJ, Yao WF, Zhao HS, Chen FJ. Neuroprotective Effects of (-)-Epigallocatechin-3-Gallate on Aging Mice Induced By D- Galactose. *Biol Pharm Bull* 2009; 32: 55-60.
9. Khan N, Adhami VM, Mukhtar H. Review: Green Tea Polyphenols In Chemoprevention of Prostate Cancer: Preclinical and Clinical Studies. *Nutr Cancer* 2009; 61: 836-41.
10. Khalatbary AR, Tiraihi T, Beigi Boroujeni M, Ahmadvand H, Tavafi M, Tamjidipoor A. Effects of Epigallocatechin Gallate on Tissue Protection and Functional Recovery After Contusive Spinal Cord Injury In Rats. *Brain Res* 2010; 1306: 168-75.
11. Basso DM, Beattie MS, Bresnahan J C. Graded Histological And Locomotor Outcomes After Spinal Cord Contusion Using The NYU Weight-Drop Device Versus Transection. *Exp Neurol* 1996; 139: 244-256.
12. Fleming JC, Norenberg MD, Ramsy DA, Dekaban GA, Marcillo AE, Seanz AD, Et Al. The Cellular Inflammatory Response in Human Spinal Cords after Injury. *Brain* 2006; 129: 3246-69.
13. Hayashi M, Ueyama T, Nemoto K, Tamaki T, Senba E. Sequential Mrna Expression For Immediate Early Genes, Cytokines And Neurotrophins In Spinal Cord Injury. *J Neurotrauma* 2000; 17: 203-218.

14. Yang L, Blumbergs PC, Jones NR, Manavis J, Sarvestani GT, Ghabriel MN. Early Expression and Cellular Localization of Proinflammatory Cytokines Interleukin-1beta, Interleukin-6, and Tumor Necrosis Factor-Alpha in Human Traumatic Spinal Cord Injury. *Spine* 2004; 29: 966-71.
15. Lee YB, Yune TY, Baik SY, Shin YH, Du S, Rhim H, Et Al. Role of Tumor Necrosis Factor-Alpha In Neuronal And Glial Apoptosis After Spinal Cord Injury. *Exp Neurol* 2000; 166: 190-195.
16. Lu KT, Wang YW, Yang IT, Yang YL, Chen HI. Effect of Interleukin-1 on Traumatic Brain Injury-Induced Damage To Hippocampal Neurons. *J Neurotrauma* 2005; 22: 885-895.
17. Schnell L, Fearn S, Schwab ME, Perry, VH, Anthony DC. Cytokine-Induced Acute Inflammation In The Brain And Spinal Cord. *J Neuropathol Exp Neurol* 1999; 58: 245-254.
18. Pineau I, Lacroix S. Proinflammatory Cytokine Synthesis In The Injured Mouse Spinal Cord: Multiphasic Expression Pattern And Identification of The Cell Types Involved. *J CompNe urol* 2007; 500: 267-285.
19. Genovese T, Mazzon E, Crisafulli C, Di Paola R, Muia C, Bramanti P, et al. Immunomodulatory Effects of Etanercept in an Experimental Model of Spinal Cord Injury. *J Pharmacol Exp Ther* 2006; 316: 1006-1016.
20. Matsuyama Y, Sato K, Kamiya M, Yano J, Ivata H, Et Al. Nitric Oxide: A Possible Etiologic Factor in Spinal Cord Cavitation. *J Spinal Disord* 1998; 11: 248-252.
21. Genovese T, Mazzon E, Mariotto S, Menegazzi M, Cardali S, Conti A, et al. Modulation of Nitric Oxide Homeostasis In A Mouse Model of Spinal Cord Injury. *J Neurosurg Spine* 2006;4: 145-153.
22. Tonai T, Taketani Y, Ueda N, Nishisho T, Ohmoto Y, Sakata Y, Et Al. Possible Involvement of Interleukin-1 in Cyclooxygenase-2 Induction after Spinal Cord Injury in Rats. *J Neurochem* 1999; 72: 302-309.
23. Resnick DK, Graham SH, Dixon CE, Marion DW. Role of Cyclooxygenase 2 in Acute Spinal Cord Injury. *J Neurotrauma* 1998; 15: 1005-13.
24. Melgarejo E, Medina MA, Sanchez-Jimenez F, Urdiales JL. Tg Of Histamine Producing Cells By EGCG : A Green Dart Against Inflammation?. *J Physiol Biochem* 2010; 66: 265-70.
25. Pae M, Ren Z, Meydani M, Shang F, Meydani SN, Wu D. Epigallocatechin-3-Gallate Directly Suppresses T Cell Proliferation Through Impaired IL-2 Utilization And Cell Cycle Progression. *J Nutr* 2010; 140: 1509-15.
26. Mandel S, Youdim, MB. Catechin Polyphenols: Neurodegeneration and Neuroprotection In Neurodegenerative Diseases. *Free Radic Biol Med* 2004; 37: 304-317.
27. Pan T, Jankovic J, Le W. Potential Therapeutic Properties of Green Tea Polyphenols In Parkinson'S Disease. *Drugs Aging* 2003; 20: 711-721.
28. Aktas O, Prozorovski T, Smorodchenko A, Savaskan NE, Lauster R, Kloetzel PM, Et Al. Green Tea Epigallocatechin-3-Gallate Mediates T Cellular NF-Kappa B Inhibition and Exerts Neuroprotection In Autoimmune Encephalomyelitis. *J Immunol* 2004; 173: 5794-800.
29. Tedeschi E, Menegazzi M, Yao Y, Suzuki H, Forstermann U, Kleinert H. Green Tea Inhibits Human Inducible Nitric-Oxide Synthase Expression By Down-Regulating Signal Transducer And Activator Of Transcription-1alpha Activation. *Mol Pharmacol* 2004; 65: 111-120.
30. Sutherland BA, Shaw OM, Clarkson AN, Jackson DN, Sammut IA, Appleton I. Neuroprotective Effects Of (-)-Epigallocatechin Gallate Following Hypoxia-Ischemia-Induced Brain Damage: Novel Mechanisms of Action. *FASEB J* 2005; 19: 258-260.
31. Hong JT, Ryu SR, Kim HJ, Lee JK, Lee SH, Kim DB, Et Al. Neuroprotective Effect of Green Tea Extract In Experimental Ischemia-Reperfusion Brain Injury. *Brain Res Bull* 2000; 53: 743-749.
32. Popovich PG, Stokes BT, Whitacre CC. Concept of Autoimmunity Following Spinal Cord Injury: Possible Roles For T Lymphocytes In The Traumatized Central Nervous System. *J Neurosci Res* 1996; 45: 349-363.
33. Katiyar SK, Mukhtar H. Green Tea Polyphenol (-)-Epigallocatechin-3-Gallate Treatment To Mouse Skin Prevents UVB-Induced Infiltration Of Leukocytes, Depletion Of Antigen-Presenting Cells, And Oxidative Stress. *J Leukoc Biol* 2001; 69: 719-726.
34. Ludwig A, Lorenz M, Grimbo N, Steinle F, Meiners S, Bartsch C, Et Al. The Tea Flavonoid Epigallocatechin-3-Gallate Reduces Cytokine-Induced VCAM-1 Expression And Monocyte Adhesion To Endothelial Cells. *Biochem Biophys Res Commun* 2004; 316: 659-665.Rfd

Immunomodulation with Epigallocatechin Gallate in Injured Spinal Cord of Rats

*Khalatbary A.R.(Ph.D.)¹- Ahmadvand H. (Ph.D.)²

***Corresponding Address:** Department of Anatomy, Faculty of Medicine, Mazanderan University of Medical Sciences, Sari, IRAN

E-mail: khalat90@yahoo.com

Received: 6/Dec/2010 Accepted : 12 Mar/2011

Abstract

Introduction: Spinal cord injury (SCI) stimulates an immune response that causes substantial secondary damage inside the injured spinal tissue.

Objective: To determine the immunomodulatory effects of epigallocatechin gallate (EGCG) on traumatized spinal cord of rats.

Materials and Methods: Rats were randomly divided into three groups of 7 rats each as follows: negative control group, positive control group, and experimental group (50mg/kg EGCG, i.p., immediately after SCI). Spinal cord samples were collected 24 hours after injury and studied for immunohistochemistry of CD4, TNF- α , IL-1 β , iNOS and COX-2.

Results: Epigallocatechin gallate attenuated immunohistochemical expression of immune-related response criteria.

Conclusion: On the basis of these findings, we propose that EGCG may be effective in protecting the rat spinal cord from secondary damage by modulating of immune responses.

Key words: Epigallocatechin Gallate/ Immunohistochemistry/ Rats/ Spinal Cord Injuries

Journal of Guilani University of Medical Sciences, No: 79, Pages: 1-7

1. Department of Anatomy, Faculty of Medicine, Mazanderan University of Medical Sciences, Sari , IRAN

2. Department of Biochemistry, Faculty of Medicine, Lorestan University of Medical Sciences, Khorram abad, IRAN